

130 auctores, quatenus contra eos proferen-
 dum esset diffinitivum decretum, remit-
 tendi sunt ad suum forum, quod est Ma-
 gna Curia Vicaria; In nominatione verò
 secus est, quandoquidem statim, ac no-
 minatus fuerit Dominus, in eum trans-
 fertur iudicium, illicdòc Reus absolvi de-
 bet, ità decidente *text. in l. 2. C. ubi in-
 rem actio*, itaque si nominatus privilegia-
 tus esset, forum declinabit, vt ex *Capyc.*
 140 & *Foller. infert Dom. Motill. l. c. sub
 num. 142.* Observans demum, nominatio-
 nem hanc fieri debere regularitèr ante
 licem contestatam, & quanto citius, per
*text. in cap. quoniam frequenter, §. quod si
 super reb. extra vt lite cõtestat. & in dist. l. 2
 exceptis tamè casibus peculiaritèr positis*
 per *Mench. de arbit. iudic. cas. 476. n. 7.*
 E Quia in hoc à lege tempus præfinitù
 150 non inuenitur, quãdòcumque ante sen-
 tentiam Authorem laudari posse, inquit
*Muscattell. in praxi S. C. part. 3. gloss. No-
 minet, num. 11.* eundem autem effectum,
 quemadmodum si ante litis contestatio-
 nem opposita fuisset, non operari obser-
 vat *Dom. Motillus ubi supr. num. 145.*
 scribens, quia si ante terminum prioris
 instantiæ exceptio isthæc opponatur à
 160 Reo petente condemnari Authorem in
 casu succumbentiæ, eo casu pendente di-
 latione à Reo principali concessa, vt Au-
 thor laudatus compareat ad fuscipiendù
 litis onus, nedùm suspenditur iudiciũ
 per principalem Actorem motum pendè-
 te dicto dilationis termino, vt in *Pragm.
 2. de dilation.* verùm etiam, vbi laudatus
 ante lapsum termini probatorij solemni-
 170 tèr comparuisset, iudicijque onus in se,
 tanquàm procurator in rem propriam, sus-
 cepisset, vt vnusquisque Author lauda-
 tus teneatur, ex dispositione *text. in l. 1.
 C. de periculo, & commodo rei vendit. &
 in l. denunciatione, §. quid ergò, D. de
 a. 40. li.* simultaneo processu, vnicaque sen-
 tentia, tùm Actoris causa cum Reo, tùm
 Rei cum Authore laudato expedienda
 180 euenit, ex citata Sanctiõne; Id quod se-
 cus foret, si post terminum principalem
 causa exceptio huiusmodi laudationis
 opponeretur, nam cum sit de exceptioni-
 bus dilatorijs, causa cursum suspendere
 non valet, per ea, quæ nos supra fol. 11,
 diximus.

Nicolaus Vincentius Scoppa

Citatio ad recognoscendum Apocam.

212 S Eruientibus, &c. committitur, qua-
 litèr ad omnem instantiam N. sine,
 &c. peremptoriè mandetur R. ad pœnã
 vnciarum auri 25. Fifco Regio, &c. qua-
 tenus prima die iuris, &c. soluat, ac sol-
 uere habeat, & debeat dicto N. ducatos,
 &c. debitos vigore apocæ in hac Regia
 Audientia præsentatæ, vel in eodem ter-
 mino compareat ad recognoscendum,
 apocam prædictam, & ad declarandum,
 si est scripta, & subscripta eius propria
 manus, nec non ad dicendum causam,
 quare ipsam soluere non tenetur, quo-
 niam, &c. aliàs, &c. datum, &c.

Contumacia.

213 D Ie, &c. instante dicto N. &c. fuit
 accusata prima contumacia in
 forma, &c.

Die, &c. Regia Audientia, & Curia
 pro Tribunali sedente, instante eodem
 N. fuit accusata vltima contumacia con-
 trà dictum R. citatum, relatum, & non
 comparentem.

214 Per Regiam Audientiam vocato in
 banco iuris dicto R. qui non compa-
 ruit, nec aliquis pro eo, fuit contumax
 reputatus, & in eius contumacia prou-
 sum, quòd habeatur dicta apoca pro re-
 cognita, & expediantur litteræ esecuto-
 riales in forma pro dicta summa contrà
 prædictum R. &c.

Sed in Regio alitèr practicatur, dum
 proceditur per trina præcepta, vt infra.

Annotationes.

215 D Ebitor citatus ad recognoscendũ,
 vt in dicta citatione, si principa-
 lis, vel eius legitimus procurator compa-
 reat, & scripturam recognoscat allegan-
 do remissionem causæ ad suam Curiam,
 tunc facta prius recognitione est remic-
 tendenda, *Caran. rit. 54. num. 2. Rouit. Prag.
 64. de off. procur. Cas. num. 39. Ric. decis.
 183. num. 1. part. 1. Muscattell. part. 2. glos.
 veniens, num. 99. & Petr. Enriquez opus.
 6. suorum cons. 3. prolequitur D. Girzius
 in obseruat. ad D. Reg. Capyc. Lairo decis.
 216 73. num. 6. quæ remissio procedit, quan-
 do recognoscens aliquam allegat excep-
 tionem, secus si nihil opponit, aut sit
 frivola exceptio, tunc datur terminus ad
 solvendum, & si allegat satisfactionem,
 datur certus terminus ad probandum, vt
 dicunt citati auctores, qui insuper dicunt,
 quòd*